

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 18-12-31013 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

מספר פל"א 387899/2016

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יורם סלימי ת"ז 053502852

הנאשמים

2. אליאור אזואלס ת"ז 316530658 - נדון

1
2
3
4
5
6
7
8
9

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ציון אבונה
הנאשם 1 בעצמו וב"כ עו"ד אסף דוק

גזר דין

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

העובדות הצריכות לעניין-

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת פרסומי תועבה ובהם דמות קטין, עבירה לפי סעיף 214 (ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
- בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הנוגעת לאישום, החזיק הנאשם בביתו מחשב נייד, כונן קשיח וטלפונים ניידים. בתאריך 6.9.16 החזיק הנאשם תמונות וסרטונים בעלי תוכן פדופילי כמפורט להלן:
- א. על גבי מחשבו הנייח – מאות תמונות ומספר סרטונים.
- ב. על כונן קשיח - 18 תמונות.
- ג. במכשיר אייפון 5- 11 תמונות.
- ד. במכשיר אייפון 6 – 2 תמונות.
- החל מיום 10.7.16 ועד ליום 31.8.16 התכתב הנאשם עם נאשם 2 באמצעות תכנת skype (להלן: "התוכנה"). נאשם 2 שלח לנאשם באמצעות התוכנה 113 תמונות בעלות תוכן פדופילי ואלו הנאשם שלח לנאשם 2 תמונות שלו בעירום.

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 18-12-31013 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 בסרטונים ובתמונות שתוארו לעיל נצפים, בין היתר, קטינים וקטינות, במגוון גילאים, לרבות קטינים
2 צעירים מאוד הנחזים להיות בין גילאי 5-8, מבצעים מעשים מיניים בעצמם ומקיימים יחסי מין
3 מלאים או חלקיים בינם לבין בגירים.
4
5 2. בהתאם להבנות אליהן הגיעו הצדדים, התקבלו בעניינו של הנאשם תסקיר שרות המבחן והערכת
6 מסוכנות מינית.
7 במהלך ישיבת הטיעונים לעונש, הוברר כי המחלוקת העיקרית הטעונה הכרעה בתיק דנו, הנה כלום
8 יש להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין בהתאם להלכת כתב. זאת, משום ששני הצדדים תמימי
9 דעים כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כרוך בענישה הצופה פני עתיד וכי
10 יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם האמור.
11

תסקירי שרות המבחן-

12
13 3. בעניינו של הנאשם התקבלו 2 תסקירים.
14 מן התסקיר הראשון שהוגש בתאריך 24.9.19, עולה כי הנאשם כבן 63, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים,
15 עובד שנים רבות כמנהל אחזקת מטוסים בחברת "ארקיע". אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ולא
16 פתוחים תיקים נוספים. תוארו קשיים בקשר הזוגי וכן העובדה שהנאשם נהג לצפות בתכנים
17 פורנוגרפיים. הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו תוך טשטוש, מזעור ומיסוך אחריותו. לגבי חלק
18 מהתמונות הפדופיליות טעם שהועברו אליו ע"י נאשם 2 לאחר שההתכתבות עמו סקרנה אותו, לגבי
19 אחרות טען שצפה בהם בעבר הרחוק ונשמרו אצלו במקרה במכשיר הנייד. התקשה להסביר מניעו
20 למשלוח תמונות העירום שלו לנאשם 2.
21 עם חשיפת התנהגותו, פנה הנאשם לטיפול במרכז "התחלה חדשה" בהמלצת עורך דינו והשתתף
22 בקבוצה פסיכו חינוכית בת 8 חודשים באופן פרטי. מגלה אמביוולנטיות לגבי חזרה לטיפול ייעודי, אך
23 הסכים, ככל הנראה בשל מוטיבציה חיצונית וחשש מהרשעה.
24 צוטטה התרשמות מעריכת המסוכנות לפיה, הרקע לביצוע העבירה קשור בניסיונות למצוא מענה
25 להיעדר סיפוק מיני ולהעלאת הדימוי הגברי לצד עיוותי חשיבה קשים בכל הנוגע לאינטרנט, תוך
26 מיקוד של הנאשם בעצמו ובצרכיו. הנאשם חסר אמפטיה לחלוטין לנפגעי העבירה ותופס עצמו כנפגע
27 מרכזי, תוך השלכת מרבית האחריות על נאשם 2.
28 הומלץ על דחיית הדיון לצורך בחינת יכולת הנאשם להירתם לטיפול.
29 בתסקיר המשלים, מתאריך 2.2.20, נרשם כי בתקופת הדחייה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.
30 הנאשם המשיך בהליך הטיפול וההתרשמות הנה שכיום מוכן לנהל שיח אמיתי על קשייו במסגרת
31 הטיפול, כאשר המוטיבציה היא פנימית ומונעת מתוך הבנה והכרה בקיומה של בעייה המצריכה
32 טיפול. הנאשם ביטא נכונות להמשיך בטיפול. עוד נרשם כי הנאשם מבטא חשש באשר להשפעת
33 הרשעה על עתידו התעסוקתי. נוכח הרקע הנורמטיבי של הנאשם, תפקודו התקין לאורך השנים

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 18-12-31013 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 במישורי חיים שונים, התגייסותו לטיפול והחשש לפגיעה במקום העבודה, מומלץ לשקול בחיוב ביטול
2 ההרשעה, תוך שהתת צו מבחן למשך שנה וחצי.

הערכת מסוכנות מינית-

4. מן האמור בהערכת המסוכנות ניכר כי הנאשם ממזער מחומרת מעשיו, טוען שהסתקן להכיר את
6 אמו של נאשם 2, ברם לא היה בפיו הסבר סביר למשלוח תמונות עירום של עצמו לנאשם 2 או לשלל
7 התמונות שנתפשו במחשביו ובמכשירים הניידים. טען שנתפשו תמונות במכשיר טלפון נייד שהתקלקל
8 ונשלח לתיקון ושתמונות במחשב הנייח נשמרו בעצמן לפני זמן רב, אף שכתב האישי חושף תמונה
9 שונה. נרשם כי בולטת מינמליזציה והשלכת אחריות על נאשם 2.

10 ההתרשמות היא שהרקע לביצוע העבירה קשור בניסיונות למצוא מענה להיעדר סיפוק מיני ולהעלאת
11 הדימוי הגברי לצד עיוותי חשיבה קשים בכל הנוגע לאינטרנט, תוך מיקוד של הנאשם בעצמו ובצרכיו.
12 הנאשם חסר אמפטיה לחלוטין לנפגעי העבירה ותופס עצמו כנפגע מרכזי, תוך השלכת מרבית
13 האחריות על נאשם 2.

14 לצד זאת נרשם, כי אין התרשמות מקיומם של מאפייני אישיות אנטי סוציאליים או פסיכופתיים
15 באישיות והאטיולוגיה של העבירה איננה ברורה, כך שלא נקבע קיומה של סטייה מינית.
16 במכלול הנתונים הוערכה המסוכנות המינית, לביצוע עבירות שאינן החזקת חומרי תועבה, כנמוכה.

תמצית טיעוני הצדדים-

5. התובעת טענה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים החברתיים הנוגעים להגנה על שלומם ועל ביטחונם
20 של הקטינים. צריכת חומרי התועבה מבוססת על תעשייה של ניצול קטינים ולפיכך אף אם מעשי
21 הנאשם לא גרמו לנזק ישיר, הרי שבעקיפין המעשים פסולים מבחינה מוסרית והם מהווים חלק
22 משרשרת הניצול המיני של הקטינים.

23 המאשימה מתנגדת לבקשה לביטול הרשעת הנאשם וזאת בעיקר נוכח הטיעון כי מהות העבירה אינה
24 מאפשרת לסיים את ההליך ללא הרשעה בדין. בהקשר זה הפנתה באת כוח המאשימה **לרע"פ 3890/09**
25 **מור נ' מ"י, לרע"פ 3195/19 אגוזי נ' מ"י** וכן **לעפ"ג 44181-05-16 מ"י נ' צברי**.

26 נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך הטיפולי בו שולב, עותרת המאשימה להשית על הנאשם
27 עונש של מאסר מותנה וקנס.

28
29 6. הסנגור הדגיש בטיעונו כי הנאשם אדם מבוגר, איש משפחה ואב ל – 2 ילדים, נטול הרשעות
30 קודמות. הנאשם לקח אחריות על העבירה המיוחסת לו ללא צורך בשמיעת ראיות ושולב בהצלחה
31 בהליך טיפולי מאז שנת 2016. מאז האירועים נושא כתב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים
32 חדשים. עוד נטען, כי בהתאם להערכת המסוכנות המינית, הוערכה המסוכנות לביצוע עבירות מין
33 כנמוכה.

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 ביחס לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי הנאשם לא הפיץ סרטונים ולא פעל לשם יצירת קשר עם
2 קטינים, מה גם שמספר הסרטונים שהוחזקו ע"י הנאשם מועט מאוד. הסנגור ביקש לאבחן את עניינו
3 של הנאשם דנן מזה של הנאשם 2, בשל כך שהנאשם 2 שלח לנאשם מעל 100 תמונות בעלות תוכן
4 פדופילי, בעוד הנאשם שבנדון שלח 2 תמונות ערום שלו וכן בשל העובדה שלחובת הנאשם 2, הייתה
5 הרשעה קודמת בפלילים.
6 ההגנה עותרת לבטל את הרשעת הנאשם בדין נוכח הנזק שייגרם לו כתוצאה מההרשעה. הנאשם
7 מחזיק ברישיון טכנאי בדיק של כלי טייס מטעם משרד התחבורה, מצוי 3 שנים לפני פרישה, עבד כל
8 חייו במקום אחד, בשדה התעופה, כאחראי לבטיחות המטוסים. הותרת הרשעת הנאשם על כנה
9 תגרום לו לנזק לא מידתי שכן תפגע בפרנסתו, כאשר בגילו של הנאשם יתקשה למצוא עבודה חלופית.
10 ממכתב שהועבר לתיק ביהמ"ש לאחר ישיבת הטיעונים לעונש, מאת סמנכ"ל תפעול וביטחון בחברת
11 ארקיע, מר גדי עמל, עולה כי היתר כניסה לשטחים המוגבלים בנתב"ג מותנה בהכרח בגיליון נקי
12 מרישום פלילי. הנאשם עובד בארקיע 38 שנים כטכנאי מטוסים בכיר ומשמש גם כטכנאי מוטס, עתיד
13 לפרוש לגמלאות עוד 3 שנים. מוכר כעובד מסור, מקצועי ואמין. ככל שהיא לחובתו רישום פלילי,
14 תימנע מן הנאשם היכולת להיכנס לתחום המוגבל בשדה התעופה ולא יוכל להמשיך להתפרנס מתחום
15 התמחותו, לדבר תהיינה השלכות אף על תנאי פרישתו.
16 במכלול הנתונים, סבורה ההגנה כי יש לאמץ את המלצות שרות המבחן, תוך ביטול הרשעת הנאשם
17 והסתפקות בצו של"צ ובצו מבחן.
18 הסנגור הפנה לעפ"ג (מרכז) 11-09-716 ולת"פ (שלום פ"ת) 17-11-61603 כתמיכה לעתירתו בעניין
19 ביטול ההרשעה.
20 יצוין, כי במסגרת טיעוני ההגנה לעניין העונש הוגשו מכתב המלצה מאת מנהל מכון הבדק בחברת
21 ארקיע (1/) וכן אישור לימודים בנוגע ללימודי נהיגה באוטובוס (2/).
22

23 7. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מבין שטעה אך זו הייתה מעידה שאינה מאפיינת את התנהלותו
24 כל חייו. הנאשם סיפר כי הוא בן 64, מצוי 3 שנים לפני פרישה ועבד כל חייו בחברת ארקיע כבעל סיווג
25 ביטחוני. הנאשם ביקש שלא להרשיעו כדי שעמל חייו לא ירד לטמיון.
26
27 **דיון בסוגיית העתירה לביטול הרשעת הנאשם-**
28
29 8. בהתאם להלכה הפסוקה (ראו ע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י, פ"ד נב(2) 337), כלל הוא כי מקום שהוכחה
30 אשמתו של אדם בפלילים – יש להרשיעו בדין. נדרש קיומם של שני תנאים מצטברים בכדי שבית
31 המשפט יימנע מהרשעת נאשם אשר הוכחה אשמתו: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה
32 בשיקום הנאשם. שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 באופן מהותי בשיקולי הענישה. עוד נקבע בהלכת כתב כי בית המשפט יפעיל סמכותו בהקשר זה רק
2 במקרים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן.

3
4 9. ברע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מ"י (פורסם בנבו, ניתן ב- 10.11.14), שב ואימץ בית המשפט
5 העליון את העקרונות שהותוו בהלכת כתב, בהבהירו כדלקמן:
6 "בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי"
7 כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה
8 יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס
9 טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה (עניין לוזון; רע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל [פורסם
10 בנבו] (26.4.2014); רע"פ 1439/13 קשת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.3.2013)). החובה להצביע על
11 קיומו של נזק קונקרטי, מתיישבת עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר
12 נועד לחול אך במקרים מיוחדים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לצורכי שיקומו של
13 הנאשם. אימוץ עמדתו של המבקש, עלולה להוביל לסטייה מהאיזון הבסיסי העומד ביסודו של החריג,
14 ואת זאת אין בידי לאפשר. יתר על-כן, המבקש אף לא טרח לתמוך את טענתו בתשתית ראייתית
15 מתאימה, ולטעמי אין די בהצגת הסכסם עבודה, לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו
16 העתידית של המבקש" (סעיף 10 לפס"ד, הדגשות שלי-ה.ר.ש).

17
18 על רקע העקרונות שהותוו בפסיקה, אפנה לבחון קיומם של התנאים הדרושים לצורך ביטול הרשעה
19 במקרה שבנדון.

20
21 10. כלום הוכחה פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשם כתוצאה מהרשעתו?
22 הנאשם, כבן 63, עובד בארקיע 38 שנים כטכנאי מטוסים בכיר ומשמש גם כטכנאי מוטס, עתיד לפרוש
23 לגמלאות עוד 3 שנים. מן המכתב שהועבר לתיק ביהמ"ש מאת סמנכ"ל התפעול בחברת ארקיע, ניתן
24 ללמוד כי ככל שיהא לחובת הנאשם רישום פלילי, תימנע ממנו היכולת להיכנס לתחום המוגבל בשדה
25 התעופה ובכך תהא פגיעה ביכולתו להתפרנס מתחום התמחותו.
26 בהמשך לנתונים שהוצגו בהקשר לעבודתו של הנאשם ונוכח השנים הרבות שהשקיע במקום, ניתן
27 לקבוע כי הרשעת הנאשם תגרום לו לנזק קונקרטי בהקשרה של פרנסתו וכי היא עלולה להוביל
28 להקדמת מועד פרישתו מחברת "ארקיע" בשלוש שנים או לשינוי דפוס העסקת הנאשם בחברה.

29
30 11. האם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי
31 בשיקולי הענישה?

32 א. ברע"פ 3890/09 ענבר מור נגד מ"י (17.5.09, פורסם בנבו) – דן ביהמ"ש העליון בבקשת רשות
33 ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לאחר שבביתו

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 נמצאו קבצי מחשב המכילים סרטונים המתעדים מעשי תועבה כלפי קטינים. שרות המבחן המליץ על
2 ביטול הרשעתו בדין. ההגנה טענה כי עסקינן בעבירת עוון, כי הנאשם לא פגע בקטינים ולא הפיץ
3 תכנים וכי לא נשקפת מסוכנות לציבור מן הנאשם, באופן המצדיק הימנעות מהרשעה.
4 ביהמ"ש העליון אישר הרשעת הנאשם בדין בקבעו כדלקמן:
5 "התכלית המונחת בבסיס העבירה בה הורשע המבקש – החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין –
6 היא בראש ובראשונה מיגור התופעה החמורה של התעללות מינית בקטינים. סיווגה כ"עוון" אינו
7 משנה מן החומרה המיוחדת לעבירה זו, ואף לא מן העובדה כי במעשיו תרם המבקש לעידוד התופעה,
8 גם אם בעקיפין. אדרבא, העבירה בה הורשע המבקש נועדה לטפל בדיוק במקרים בהם הפגיעה
9 הנגרמת לקטינים איננה ישירה, אלא כזו הנגרמת על ידי אלו המחזיקים ברשותם חומר פדופילי, ובכך
10 מעודדים את יצירתו והפצתו. העובדה כי המבקש לא התדרדר לבצע מעשי תועבה בקטינים בעצמו,
11 ואף לא הדיח אחרים לכך, אינה מעלה או מורידה, שכן כל עניינה של העבירה בה הורשע הוא בהחזקת
12 חומר התועבה – ובהחזקתו בלבד. גם בטענה לפיה השימוש באותם קבצים נעשה ברשות הפרט, וכי
13 רבים חוטאים בכך מבלי משים, לא מצאתי ממש, שהרי העבירה כתובה עלי ספר החוקים ואי ידיעת
14 החוק, כידוע, אינה פוטרת אדם מהאחריות בפלילים".
15
16 למסקנה זהה ראו גם עפ"ג (מחוזי מרכז) 44181-05-16 מדינת ישראל נ' משה צברי (פורסם בנבו
17 06.06.2017), בו נקבע לגבי עבירה של החזקת חומר תועבה ובו דמות קטין, כי ההליך השיקומי החיובי
18 והנסיבות לקולה מצדיקים הקלה בדין, עד כדי ענישה ברף התחתון של המתחם, אך אין בהם כדי
19 להצדיק אי הרשעה.
20
21 בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 42483-01-16 רפאל פילוסוף נ' מ"י (12.7.16, פורסם בנבו) – נדון מקרה
22 שנסיבות ביצוע העבירה בו קלות מאשר במקרה דנן, כשקיים דמיון בנסיבותיו של עושה העבירה.
23 אותו נאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בהחזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, בגין כך שהוריד
24 למחשב בביתו, באמצעות האינטרנט, שתי תמונות וארבעה סרטים פורנוגרפיים, בהן קטינים וקטינות
25 עם תכנים מיניים, מקרה אחד היה מלווה באלימות. בניגוד לענייננו, מחק הנאשם בתיק האמור את
26 הקבצים מיוזמתו זמן רב לפני תפישת המחשב ע"י המשטרה. דובר בנאשם נטול הרשעות קודמות,
27 אשר פוטר מעבודתו במשרד החינוך כמורה לאחר שנים ארוכות בהן עבד בתחום זה ולאחר שהשקיע
28 שנים רבות ברכישת תואר אקדמאי בתחום ההוראה. מסוכנותו הוערכה כנמוכה.
29 ביהמ"ש המחוזי דחה עתירת הנאשם לביטול הרשעתו וקבע שלא מתקיימים הכללים המאפשרים
30 הימנעות מהרשעה, כללים אותם יש להחיל באופן חריג. עוד נקבע כי לרשות המערער שורת מקצועות
31 לתעסוקה, גם אם לא יעסוק בהוראה.
32

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 ברע"פ 3195/19 אגוזי נ' מ"י (4.7.19, פורסם בנבו) – דן לאחרונה ביהמ"ש העליון פעם נוספת בבקשת
2 רשות ערעור, שעניינה עתירה לביטול הרשעה, בגינו של נאשם שהורשע בהחזקת חומרי תועבה,
3 בנסיבות דומות לאלו בהן הורשע הנאשם שבפניי. דובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שנטל אחריות ועבר
4 הליך טיפולי משמעותי.
5 ביהמ"ש העליון דחה את הבקשה והותיר את ההרשעה על כנה, תוך שהבהיר כי אי הרשעה אינה עונש,
6 לגביו נקבע בחוק העונשין כי ניתן לסטות מהמתחם הראוי וההולם נוכח סיכויי שיקום. שאלת אי
7 ההרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר **נבחנת בהתאם לתנאי הלכת כתב** (ע' 6 לפס"ד) (הדגשה
8 שלי – ה.ר.ש.).
9
10 ב. בחינה של נסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן מובילה למסקנה שלא ניתן לוותר על ההרשעה מבלי
11 לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.
12 אין מדובר בטעות רגעית מצדו של הנאשם, אלא במצב שבו לאורך כחודשיים ימים התכתב הנאשם
13 עם נאשם 2 באמצעות תוכנת סקייפ, תוך שהנאשם מקבל מאת נאשם 2 113 תמונות בעלות תוכן
14 פדופילי ואף שולח לנאשם 2 תמונות עירום שלו. ברי מהתנהלות זו של הנאשם כי הוא עסק באותה
15 תקופה בצורה מודעת בתוכן המיני הבוטה והיה מודע לו. יתרה מכך, בניגוד לניסיון הנאשם להציג
16 בפני גורמי הטיפול ומעריכת המסוכנות את מעשיו בצורה ממזערת ומקרית, הרי שהתיאור העובדתי
17 של כתב האישום מצביע על שמירת תכנים פדופיליים במספר מכשירים ובכמה דרכים, באופן המצביע
18 על תכנון ומחשבה. כך, החזיק הנאשם על גבי מחשבו הנייח במאות תמונות ובמספר סרטונים, הנאשם
19 יצר תיקייה ייעודית בכונן קשיח נפרד ובה שמר 18 תמונות ובכל אחד ממכשירי הטלפון הניידים של
20 הנאשם, שנתפשו, נמצאו תמונות מספר.
21 חומרי התועבה אותם החזיק הנאשם כללו מאות תמונות ומספר סרטונים, כאשר בהם נצפים, בין
22 היתר, קטינים וקטינות, במגוון גילאים, **לרבות קטינים צעירים מאוד הנחזים להיות בין גילאי 5-8**,
23 מבצעים מעשים מיניים בעצמם ומקיימים יחסי מין מלאים או חלקיים בינם לבין בגירים.
24 הגילאים הצעירים מאוד של הקטינים שבתמונות ובסרטי התועבה שבהם החזיק הנאשם מלמדים על
25 כיעור רב במעשים ועל אינטרס ציבורי מוגבר במניעת יצירה והפצה של חומרים מעין אלו.
26 פיצול המקומות בהם הוחזקו חומרי התועבה ע"י הנאשם, התכנון והמחשבה שהיו כרוכים בהחזקה,
27 שיתוף הפעולה האקטיבי של הנאשם עם נאשם 2 בקבלת חומרי תועבה ממנו, כמות פרסומי התועבה
28 שאף אם אינה ברף עליון וודאי שאיננה מבוטלת, והתוכן הבוטה של פרסומי התועבה בהם עסקין,
29 אינם מאפשרים ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בתכלית המונחת בבסיס העבירה בה
30 הורשע הנאשם, שהנה מיגור התופעה החמורה של התעללות ושל ניצול מיני של קטינים.
31 כפי שנקבע בפסיקה שנסקרה מעלה, אף אם הנאשם עצמו לא דרדר קטינים למעשים ולא הפיץ את
32 החומרים, אין בכך כדי להצדיק אי הרשעה, שהרי עצם ההחזקה וחיפוש פרסומי התועבה ע"י הנאשם
33 תרמו את חלקם לשרשרת הקשה שתחילתה בהחפצה של קטינים ובהתעללות מינית בהם.

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 18-12-31013 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1 התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו נטול עבר פלילי ובהליך הטיפולי אותו עבר, תמצא
2 את ביטויה בגזירת דינו של הנאשם, אולם לא מצאתי כי מתקיימות במקרה שבנדון נסיבות
3 המצדיקות נסיגת האינטרס הציבורי מפני אינטרס הנאשם והמאפשרות להימנע מהרשעה.
4

5 ג. טרם סיום אציון, כי עיינתי בעפ"ג (מחוזי מרכז) 716-11-09 מ"י נ' פלוני, שהוגש לתיק מטעם
6 ההגנה, ברם לא מצאתי כי ניתן ללמוד ממנו גזירה שווה. ביהמ"ש הבהיר בפס"ד כי התלבט באשר
7 לערעור המדינה על אי ההרשעה באותו מקרה וכי הימנעות מהרשעה בעבירה בה עסקין תהיה רק
8 במקרים יוצאים מן הכלל. דא עקא, באותו עניין התקיימו נסיבות אישיות חריגות ויוצאות דופן, בשלן
9 הוחלט שלא להרשיע את הנאשם, כעולה מסעיפים 2 ו-8 לפס"ד. הודגש כי משקל ניכר בהחלטה היה
10 לעובדה שהנאשם עבר בילדותו התעללות מינית ולכך שהייתה זיקה ישירה בין ההתעללות לבין
11 העבירה שבוצעה על ידו. למותר להדגיש, כי נסיבות ייחודיות אלו אינן מתקיימות בהקשרו של הנאשם
12 שבפניי.

13 **בת"פ (שלום פ"ת) 61603-11-17 מ"י נ' אברמוביץ**, הדגיש בית המשפט בהחלטתו להימנע מהרשעה,
14 כי "בשונה ממקרים רבים ואחרים, מדובר במקרה בו הנאשם מחק את הסרטונים מהמחשב לאחר
15 הצפייה בהם". במקרה שבפניי, לא נרשם בכתב האישום ולא הוכח בדרך אחרת, כי הנאשם מחק את
16 התמונות והסרטונים לאחר הצפייה בהם וטרם החקירה, ומשכך נסיבות ביצוע העבירה, על כל
17 המשתמע לעניין היכולת להימנע מהרשעה, שונות מאלו שתוארו בעניין אברמוביץ לעיל.
18

19 ד. טרם סיום ולאחר שקבעתי כי בהתאם להלכה הפסוקה לא מצאתי מקום לביטול הרשעת הנאשם,
20 אציון כי הכרעת בית המשפט באשר לשאלת הרשעתו של הנאשם איננה אמורה להחליף את הפעלת
21 שקול הדעת הראוי מצד מעסיקיו של הנאשם, בסוגיית המשך העסקתו על ידם. מן המסמכים שהוצגו
22 בפניי ניתן ללמוד כי הנאשם מתפקד מזה שנים ארוכות כעובד מסור ואמין בחברת "ארקיע". הנאשם
23 הוסיף לעבוד בתפקידו אף לאחר פתיחת החקירה נגדו לשביעות רצון מעסיקיו. חזקה על החברה
24 שתבחן את מכלול נתוני העניין, לרבות מהות העבירה בה עסקין, בטרם תחליט על המשך צעדיה מול
25 הנאשם.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

26
27
28
29 12. בהתאם לסעיף 40ב לחוק, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה
30 העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש
31 ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו,
32 במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.
33

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 18-12-31013 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

13. לאחר ששקלתי את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, את מידת הפגיעה בו, את נסיבות ביצוע העבירה, כמבואר מעלה, ואת הפסיקה הנוהגת, מצאתי כי עמדתם המשותפת של הצדדים, לפיה מתחם העונש ההולם במקרה דנן, מתחיל מענישה הצופה פני עתיד, הנה סבירה בנתוני המעשים שבנדון וניתן לקבלה.
14. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40א לחוק.
- במסגרת זו נתתי דעתי לכך שמדובר בנאשם כבן 63, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים, אשר ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי ועובד שנים רבות בצורה מסורה ומעוררת הערכה בחברת "ארקיע". נתונים נוספים הפועלים לזכות הנאשם הנם העובדה שאין לנאשם הרשעות קודמות והעובדה שמאז ביצוע העבירה חלפו כשלוש וחצי שנים, במהלכן לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.
- בנתוניו של הנאשם ונוכח השלכות אפשריות של הרשעתו על תעסוקתו, כמפורט מעלה, ברי כי עצם ההרשעה מהווה עונש משמעותי עבור הנאשם.
- יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בעבירה המיוחסת לו ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה.
- יתרה מזאת, אשקול לכף הזכות גם את ההליך הטיפולי בו נוטל הנאשם חלק. אף אם בתחילת ההליך תואר הנאשם כמי שמונע ממוטיבציה חיצונית הנוגעת לחשש מהרשעה ולמרות שלא נעלם מעיני כי הנאשם נטה למזער ממעשיו ולא הביע אמפטיה לקטינים, הרי שבעת הזו ההתרשמות היא שהנאשם שינה את אופן מחשבתו והוא מודע לצורך בהמשך טיפול ומעוניין בכך בצורה כנה ופנימית.
- בשקלול הנתונים שאינם קשורים לביצוע העבירה באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.
- עוד אעיר, כי על נאשם 2, אשר החזיק 1000 תמונות בעלי תוכן פדופילי וכן 10 סרטונים בעלי תוכן פדופילי ואשר שלח לנאשם דנן 113 תמונות המהוות חומרי תועבה, נגזרו 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 5000 ₪.
15. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על העבירה בה הורשע.
- ב. צו מבחן למשך שנה וחצי במסגרתו ימשיך הנאשם את הטיפול הייעודי במרכז לשיקום מונע "התחלה חדשה", בהתאם לתכנית לשיקום מונע שגובשה ע"י שרות המבחן ומפורטת בתסקיר.
- ג. קנס בגובה של 3000 ₪ או מאסר של שבוע תחתיו. הקנס יופקד בקופת בית המשפט תוך 60 יום מהיום.
- מובהר לנאשם כי אי עמידה בצו המבחן עלולה להוביל לדיון מחדש בעניינו לרבות גזירת דינו מחדש.

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי מרכז.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשרות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות מינית.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תש"פ, 05/05/2020 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

ב"כ הנאשם:

באשר לפרסום פסה"ד, אבקש לנוכח מה שבימ"ש סקר, על מנת שהדברים לא יעמדו לחובתו מלבד ההרשעה, שרק שמו לא יפורסם.

ב"כ המאשימה:

אני לא חושבת שיש סיבה לאסור הפרסום, גם כי החוק לא מחייב.

לאחר הפסקה:

ב"כ המאשימה:

שקלנו את הצעת בימ"ש ולאחר התייעצות אנו מתנגדים לבקשת חברי, אנו סבורים שעניינו של הנאשם לא שונה מנאשמים אחרים, הרי כל נאשם ששמו יפורסם בעבירה כזו יכול להיפגע וזה יכול להשליך על מקום עבודתו ולאור האינטרס הציבורי הקיים ולאור העובדה שמקומות עבודה יכולים לראות את ההרשעה, איננו סבורים כי יש לקבל את הבקשה. לעניין בקשת החילוט שבכתב האישום, הצדדים ישוחחו ביניהם ויעדכנו את ביהמ"ש ככל שתהיינה הסכמות ולבקשת חברי מציינת שלא התבקש חילוט במעמד הטיועונים לעונש. לכן מבקשת לעדכן את בימ"ש בכתב.

בית משפט השלום בנתניה

05 מאי 2020

ת"פ 31013-12-18 מדינת ישראל נ' סלימי ואח'

1

2

3

החלטה

4

5

הסוגיה המרכזית שהיתה במחלוקת בין הצדדים במקרה דנן, כעולה מגזר הדין, נוגעת להרשעתו של הנאשם בדין.

6

7

8

כפי שקבעתי, קיים נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעת הנאשם.

9

10

בנסיבות אלו, ועל מנת לאפשר שקילת הגשת ערעור על גזר הדין מבלי שגזר הדין יפורסם בינתיים

11

ברבים כמיוחס לנאשם, מורה כי במשך 45 יום מהיום מותר פרסום גזר הדין ללא ציון שמו של

12

הנאשם.

13

14

בתום התקופה האמורה, יעבירו ב"כ הצדדים עדכון בכתב לבית המשפט בדבר עמדתם ביחס לפרסום

15

שמו של הנאשם במסגרת גזר הדין ותינתן החלטת המשך בסוגיה זו.

16

17

18

ניתנה והודעה היום י"א אייר תש"פ, 05/05/2020 במעמד הנוכחים.

19

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

20

21

22

הוקלד על ידי יפה אטלן

